

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Stk/1/2022
Identifikačné číslo spisu: 2019200293
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2023
Meno a priezvisko: JUDr.,PhD.,LL.M Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2019200293.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): JURKI-HAYTON s.r.o., so sídlom Prístavná 2, 821 09 Bratislava, IČO: 313 322 51, právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JURKOVIČOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Domkárska 4, 821 05 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Bajkalská 21/A, P.O.BOX 29, 827 99 Bratislava 27, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: SK/0120/99/2019 zo dňa 15. júla 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/106/2019-100 zo dňa 8. októbra 2020, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/106/2019-157 zo dňa 28. októbra 2021, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) postupom podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo: SK/0120/99/2019 z 15. júla 2019. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 168 SSP, keď procesne úspešnému žalovanému nepriznal trovy konania, nakoľko u žalovaného ide o orgán štátnej správy, ktorému možno priznať trovy konania len výnimočne a takéto dôvody v danom prípade správny súd nezistil.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania, nakoľko obaja účastníci s týmto postupom súhlasili, resp. nepožiadali o nariadenie pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu vrátane administratívneho spisu

žalovaného správneho orgánu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a jeho vydaniu predchádzajúceho postupu správnych orgánov z pohľadu žalobných dôvodov, ktorý je v zmysle § 134 ods. 1 SSP viazaný, dospel k záver o nedôvodnosti žaloby.

3. Preskúmaním spisového materiálu správny súd zistil, že žalobcovi bola uložená pokuta za 5 čiastkových porušení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pri jednotlivých čiastkových skutkoch ďalej súd zistil, že prvostupňový správny orgán a žalovaný jednoznačným spôsobom opisujú skutok, v ktorom uvádzajú ako pri kontrole zistili porušenia vyššie uvedených ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a jednotlivé čiastkové skutky sú jasne a zrozumiteľne uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu postup žalovaného pri zamietnutí odvolania a potvrdenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v súvislosti s námietkou žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie, resp. rozhodnutie žalovaného dostatočným spôsobom neobsahuje skutkové a právne posúdenie veci je nedôvodný. Z obsahu oboch rozhodnutí správny súd dospel k jednoznačnému záveru, akých porušení sa žalobca pri jednotlivých čiastkových skutkoch dopustil. Prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný poukazujú na príslušné ustanovenie zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom v odôvodnení oboch rozhodnutí je jednoznačne uvedené, že pri kontrole vykonanej pracovníkmi Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre trnavský kraj, boli uvedené porušenia zistené a tieto porušenia boli zaznamenané aj v inšpekčnom zázname z 22. augusta 2018.

4. Z inšpekčného záznamu mal krajský súd za preukázané, že pracovníci inšpektorátu pri výkone kontroly zistili, že pri štrnástich druhoch výrobkov bolo zistené, že tieto sú ešte v predaji, napriek tomu, že im uplynula doba spotreby, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Ďalej z inšpekčného záznamu zistil, že pri siedmich druhoch výrobkov bolo zistené, že tieto nie sú označené jednotkovou cenou, čím bolo porušené ust. § 14a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Jednotlivé výrobky boli vypísané v inšpekčnom zázname. Ďalej inšpekčný záznam konštatuje, že pri inšpekcii bolo zistené, že žalobca žiadnym spôsobom neinformuje spotrebiteľa o možnosti alternatívneho riešenia sporov v prevádzkarni a v čase kontroly sa tieto informácie nenachádzali na viditeľnom mieste, kde by sa mohol spotrebiteľ s týmito možnosťami oboznámiť. Ďalej inšpekčný záznam obsahuje aj záznam o tom, že pri odlišení zamestnancov predávajúceho bolo zistené, že zamestnanec predávajúceho predavač N. J. v prevádzkarni prichádzal do styku so spotrebiteľom, nemal označenie alebo odev, ktoré by ho od spotrebiteľa odlišil a ďalej inšpekčný záznam obsahuje aj skonštatovanie pracovníkov inšpektorátu, že na niektorých výrobkoch, ktoré boli konkrétne vypísané v inšpekčnom zázname, chýbalo zreteľné označenie ceny týchto výrobkov a informácia o cene.

5. Uvedený inšpekčný záznam bol podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia.

6. V súvislosti s jednotlivými námietkami žalobcu uviedol správny súd, že pokiaľ ide o námietku, že pracovník žalobcu, ktorý sa nachádzal v čase kontroly na prevádzke potom ako kontrolóri skonštatovali porušenie týkajúce sa povinnosti predávajúceho voči spotrebiteľovi v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z., tento pracovník vykonal nápravu všetkých porušení, a to že stiahol z obehu výrobky, ktoré boli po dátume spotreby, ďalej že dal na miesta cenovky, ktoré boli odfúknuté klimatizačnou jednotkou z výrobkov, ktoré podľa názoru inšpektorov neboli označené takouto cenovkou. Správny súd poznamenal, že skutočnosť, že k náprave porušení došlo až po výkone kontroly, nemá žiadny vplyv na skonštatovanie toho, že k porušeniu vyššie uvedených ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. zo strany žalobcu došlo. To, že žalobca napravil čiastkové porušenia po výkone kontroly, bolo jeho povinnosťou, pretože v prípade, že by tieto nedostatky neodstránil, hrozila by mu pri ďalšej kontrole opätovná pokuta.

7. Pokiaľ ide o námietku, že u zamestnanca N. J., ktorý sa nachádzal na prevádzke v čase kontroly ide o brigádnika, ktorý nemal riadne oblečenie, ktoré by ho odlišovalo od spotrebiteľa, len preto že sa jednalo o osobu, ktorá na prevádzke brigádovala a že tento pracovník mal odev odlišujúci ho od spotrebiteľa v skrinke, tak táto námietka bola podľa názoru správneho súdu nedôvodná, pretože

brigádnik ktorý vykonával prácu pre žalobcu, mal byť riadne poučený o povinnosti ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

8. Správny súd rovnako považoval za nedôvodnú aj námietku, že tento pracovník vykonával prácu za pultom, kde nemajú prístup iné osoby, teda bolo zjavné, že sa jedná o pracovníka žalobcu a teda bolo zjavné, že nejde o spotrebiteľa, táto námietka je rovnako nedôvodná, pretože ustanovenie § 15 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. jednoznačne ukladá povinnosť zabezpečiť, aby predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú so spotrebiteľom, mali označenie alebo odev, ktorý je odlišný od spotrebiteľa.

9. V súvislosti s námietkou, že na niektorých výrobkoch neboli cenovky, len z dôvodu, že tieto cenovky boli odfúknuté klimatizačnou jednotkou, tak správny súd poznamenal, že bolo povinnosťou žalobcu zabezpečiť, aby každý výrobok označenie cenovky mal, v prípade, že došlo k odfúknutiu týchto cenoviek z týchto výrobkov, bolo potrebné, aby pracovník prevádzkarne túto chybu napravil a tieto cenovky umiestnil na pôvodné miesta na výrobkoch.

10. Správny súd mal za to, že pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa skutočnosti, že informácia pre spotrebiteľov o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, bola prístupná pre spotrebiteľov v reklamačnom poriadku, tak tento reklamačný poriadok síce mohol obsahovať takúto informáciu, avšak žalobca mal oznámiť spotrebiteľom jasným a zrozumiteľným spôsobom, že možnosť obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov je riešená v tomto reklamačnom poriadku a túto informáciu mal sprístupniť spotrebiteľom na viditeľnom mieste tak, ako mu to určuje ustanovenie § 10a ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2007 Z. z., ktoré ukladá predávajúcemu, aby pred uzatvorením zmluvy spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámil informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom. To, že sa takáto možnosť nachádzala v reklamačnom poriadku, ako tvrdí žalobca, nie je pre spotrebiteľa jasné a zrozumiteľné oznámenie tak, ako to vyžaduje zákon.

11. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd aj námietku o porušení ustanovenia § 47 ods. 3 zákona o správnom konaní, podľa ktorého sa správne orgány nevyrovnali so všetkými námietkami a návrhmi, a teda nedostatočne zistili skutkový stav, keďže mal za to, že táto námietka nebola jasným spôsobom špecifikovaná zo strany žalobcu a preto ju správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

12. V súvislosti s judikatúrou, na ktorú upozorňoval žalobca v žalobe, správny súd poznamenal, že s touto judikatúrou je oboznámený, avšak nie je mu jasné, prečo žalobca uvedenú judikatúru v danom prípade uvádzal, keďže podľa názoru súdu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ako aj odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je jasné, zrozumiteľné, prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré tvorili podklad pre vydanie oboch rozhodnutí. Tak isto sa dostatočným spôsobom vysporiadal s dôkazmi, ktoré boli zaznamenané v priebehu administratívneho konania, pričom pokiaľ ide o skutkový stav, tento bol náležite zistený, právne posúdenie veci bolo jednoznačné a zrozumiteľné, takže podľa názoru súdu zo strany správnych orgánov nedošlo k žiadnemu pochybeniu pri vydaní napadnutého rozhodnutia.

13. Správny súd záverom poznamenal, že pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, tak v zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, je možné pre porušenie povinností ustanovených týmto zákonom uložiť za priestupky ktorých sa dopustil žalobca, pokutu do 66 400,- Eur. Preto správny súd dospel k záveru, že uloženie pokuty bolo zákonné, keďže pokuta bola uložená na dolnej hranici zákonom povolenej sadzby, pričom je pravdou, že išlo zo strany žalobcu len o drobné priestupky na úseku ochrany spotrebiteľa, avšak išlo o 5 čiastkových priestupkov, ktoré tým, že ide o viacero priestupkov, zvyšujú spoločenskú nebezpečnosť konania žalobcu, aj keď v niektorých prípadoch možno konštatovať, že išlo o konanie žalobcu, ktoré spočívalo v nedbanlivostnom prístupe zamestnanca žalobcu k plneniu si svojich pracovných povinností.

14. V súvislosti s výškou uloženej pokuty správny súd zistil, že prvostupňový správny orgán výšku uloženej pokuty síce zdôvodnil dost' povrchno, avšak odvolací orgán jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo došlo k uloženiu pokuty vo výške 500,- Eur, keď skonštatoval, že nejde o represívnu pokutu, ale skôr preventívnu pokutu, ktorá má plniť preventívnu funkciu, keďže k výške pokuty musel správny orgán pristúpiť vzhľadom na porušenie povinností žalobcu v súvislosti so zákonom o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom výška pokuty bola podľa názoru žalovaného primeraná k zisteným okolnostiam a uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby, keď bolo skonštatované, že účastník konania, t.j. žalobca je objektívne zodpovedný za dodržiavanie všetkých príslušných právnych predpisov vo svojej prevádzkarni.

15. Správny súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že výška uloženej pokuty je primeraná rozsahu porušenia povinností predávajúceho v súvislosti s právami spotrebiteľa, a že táto pokuta bola uložená v minimálnej hranici zákonom stanovenej sadzby a že plní len preventívno-výchovnú funkciu a nejde o pokutu represívnu.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

16. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou žiadal, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň podal návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 446 SSP.

17. V kasačnej sťažnosti uviedol, že považuje rozsudok v celom rozsahu za vecne nesprávny a nezákonný, avšak neuviedol vymedzenie dôvodov kasačnej sťažnosti podľa ust. § 440 SSP. Rovnako v celom texte kasačnej sťažnosti sa kasačný súd nedočítal, čím mal podľa sťažovateľa správny súd v konaní alebo rozhodovaní porušiť zákon, keďže samotná kasačná sťažnosť je len takmer doslovným zotrvaním na žalobných bodoch. Sťažovateľ v nej vytyka postup správneho orgánu, avšak, až na výnimku, nevytyka v nej postup správneho súdu.

18. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol žalovaný, že sa nestotožňuje so sťažovateľom, že by mal byť rozsudok správneho súdu vecne nesprávny a nezákonný a navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť.

19. Sťažovateľ podľa žalovaného použil rovnaké argumenty a námietky, ktoré uviedol už v podanej žalobe, a ku ktorým sa už vyjadril a naďalej plne trvá na podaných vyjadreniach. Mal za to, že námietky nie sú relevantné a neobstoja a nie je si vedomý žiadneho porušenia zákona, ani nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudok správneho súdu považoval za náležité odôvodnený.

III.

Konanie pred kasačným súdom

20. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

21. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Trnave, ktorým správny súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: SK/0120/99/2019 z 15. júla 2019. O trovách konania rozhodol podľa § 168 SSP, keď procesne úspešnému žalovanému nepriznal trovy konania, nakoľko ide o orgán štátnej správy.

22. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žalovaný svojim rozhodnutím číslo: SK/0120/99/2019 z 15. júla 2019 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj číslo: P/0571/02/2018 z 8. februára 2019, ktorým mu uložil podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch žalobcovi pokutu vo výške 500,- Eur pre porušenie:

- povinnosti stiahnuť z trhu výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, najneskôr v posledný deň spotreby v zmysle § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 22.08.2018 bolo v prevádzkarni Čerpacia stanica JURKI, Š. Majora 440/69, Veľké Úľany zistené, že v prevádzkarni sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzalo 6 druhov výrobkov (2 ks DE ICER rozmrazovač zámkov Dynamax 50 ml, trvanlivosť 3 roky od dátumu výroby, dátum výroby 26.11.2013; 12 kusov Fresh car osviežovač do auta, spotrebujte do 2 rokov od dátumu uvedeného na obale, dátum výroby: na 6 druhoch - 29.05.2015, na 4 druhoch - 28.05.2015, na 1 druhu - 24.04.2015, na jednom druhu - 01.02.2016) v celkovej hodnote 63,50 Eur po uplynutí doby spotreby;

- povinnosti pred uzavretím zmluvy, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) v zmysle § 10a ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 22.08.2018 bolo v prevádzkarni Čerpacia stanica JURKI, Š. Majora 440/69, Veľké Úľany zistené, že spotrebiteľ - inšpektor SOI nebol pred uzavretím zmluvy (pred uskutočnením kontrolného nákupu) žiadnym spôsobom informovaný o možnosti alternatívneho riešenia sporov, v prevádzkarni sa v čase kontroly nenachádzali informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov;

- povinnosti informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku a zreteľne označiť výrobok cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť v zmysle § 14 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 22.08.2018 bolo v prevádzkarni Čerpacia stanica JURKI, Š. Majora 440/69, Veľké Úľany zistené, že 14 druhov výrobkov (Klasik Slivka kopčianska 0,2 litra, DE ICER rozmrazovač zámkov Dynamax 50 ml, Klasik borovička inovecká 0,2 litra, Klasik vodka 0,04 litra, Klasik kopčianska hruška 0,04 litra, Klasik kopčianska slivka 0,04 litra, Klasik fernet citrus 0,04 litra, Red Label alkohol 0,7 litra, JIM BEAM alkohol 0,7 litra, Chivas Regal alkohol 0,7 litra, Jägermeister alkohol 0,7 litra, Fernet stock citrus alkohol 0,5 litra, Ballantines alkohol 0,05 litra, Fernet klasik citrus alkohol 0,04 litra) nebolo označených predajnou cenou;

- povinnosti označiť výrobok jednotkovou cenou v zmysle § 14a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 22.08.2018 bolo v prevádzkarni Čerpacia stanica JURKI, Š. Majora 440/69, Veľké Úľany zistené, že 7 druhov výrobkov (Klasik Slivka kopčianska 0,2 litra, Klasik borovička inovecká 0,2 litra, Red Label alkohol 0,7 litra, JIM BEAM alkohol 0,7 litra, Chivas Regal alkohol 0,7 litra, Jägermeister alkohol 0,7 litra, Fernet stock citrus alkohol 0,5 litra) nebolo označených jednotkovou cenou;

- povinnosti zabezpečiť, aby predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom, mali označenie alebo odev, ktoré ich odlíši od spotrebiteľa v zmysle § 15 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 22.08.2018 bolo v prevádzkarni Čerpacia stanica JURKI, Š. Majora 440/69, Veľké Úľany zistené, že v čase kontroly zamestnanec predávajúceho P.K., ktorý prichádza do styku so spotrebiteľom, nebol označený, ani odevom odlišený od spotrebiteľa.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

23. Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom v čase vydania prvostupňového vydania) výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, sa nesmú uviesť na trh po uplynutí doby spotreby. Predávajúci je povinný takéto výrobky najneskôr v posledný deň doby spotreby stiahnuť z trhu.

24. Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov
(1) Predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť
k) informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.

25. Podľa § 14 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

26. Predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku alebo poskytovanej služby a zreteľne označiť výrobok alebo službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť. Ak je podmienkou na kúpu výrobku alebo poskytnutie služby kúpa iného výrobku alebo poskytnutie inej služby, predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o cene tohto iného výrobku alebo o cene tejto inej služby spolu s cenou za predávaný výrobok alebo poskytovanú službu.

27. Podľa § 14a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (1) Predávajúci je povinný označiť výrobok predajnou cenou a jednotkovou cenou. Jednotková cena nemusí byť vyznačená, ak je zhodná s predajnou cenou.

28. Podľa § 15 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (3) Predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom, musia mať označenie alebo odev, ktoré ich odlišia od spotrebiteľa; táto povinnosť sa nevzťahuje na predaj na trhovách miestach. 20)

29. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (1) Za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa²⁸⁾ uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak.

30. Podľa § 3 ods. 4 a ods. 5 Správneho poriadku
(4) Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernu vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. (5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

31. Podľa § 46 Správneho poriadku. Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

32. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

33. Podľa § 446 ods. 2 písm. c) SSP Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania.

34. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

35. Kasačný súd sa v podstatnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku správneho súdu, preto naň odkazuje, a aby zbytočne neopakoval detaily skutkového stavu a argumentáciu správneho súdu, obmedzí sa iba na rozvinutie niektorých jej častí a uvedie svoje doplňujúce závery.

36. Kasačný súd s ohľadom na to, že sťažovateľ nešpecifikoval sťažnostné body, na zdôraznenie záverov žalovaného, ako aj správneho súdu, s ktorými sa plne stotožňuje dodáva, že v predmetnej veci je jednoznačným spôsobom opísaný skutok, a ako k porušeniu ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. došlo. Zároveň má za to, že v inšpekčnom zázname z 22. augusta 2018 boli zistené porušenia detailne zaznamenané.

37. Obdobne, ako už poznamenal správny súd, k namietanej náprave čiastkových porušení, a to že zamestnanec sťažovateľa vrátil údaje klimatizačnou jednotkou „odfúknuté“ cenovky, a že z obehu stiahol tie výrobky, ktoré boli po dátume spotreby aj kasačný súd uvádza, že takáto náprava bola sťažovateľova povinnosť. Vykonanie nápravy však nemôže byť argumentom na to, že sťažovateľovi nemala byť uložená pokuta. Práve naopak, pokiaľ by k okamžitej náprave nedošlo, tak pri prípadnej ďalšej kontrole by sťažovateľovi opäť hrozila pokuta.

38. Nedôvodná sa kasačnému súdu javí aj námietka, že brigádnik mal oblečenie, ktorým sa mal odlíšiť od zákazníkov v skrinke. Podľa ust. § 15 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom, musia mať označenie alebo odev, ktoré ich odlišia od spotrebiteľa; táto povinnosť sa nevzťahuje na predaj na trhovách miestach.

39. Kasačný súd preto nerozumie námietke sťažovateľa, že oblečenie mal brigádnik v skrinke. Zamestnanec sťažovateľa mal byť riadne poučený, že oblečenie musí mať na sebe a mať ho odložené na prevádzke, nie je naplnením účelu sledovaného zákonom. Vo svetle uvedeného je preto absolútne bezpredmetná aj námietka sťažovateľa, že zamestnanec bol za pultom a tým malo byť zjavné, že ide o zamestnanca a nie o spotrebiteľa. Zákon v zmysle vyššie citovaných ustanovení jasne stanovuje, že „zamestnanec, ktorý prichádza do kontaktu so spotrebiteľom má byť odlíšený označením alebo odevom. Kontakt so spotrebiteľom sa nedelí na kontakt v priestore prevádzky za, či pred oddeleným pultom“.

40. Kasačný súd z kasačnej sťažnosti, napriek jej všeobecnej nekonkrétnosti, vyabstrahoval namietanie neodôvodnenia výšky pokuty a preto považuje za potrebné uviesť, že sa plne prikláňa k záverom správneho súdu týkajúcim sa odôvodnenia výšky uloženej pokuty a poznamenáva, že v odôvodnení správneho rozhodnutia, ako aj rozsudku správneho súdu neabsentuje vysporiadanie sa s výškou uloženej pokuty. Je nespochybniteľné, že sťažovateľ je objektívne zodpovedný za dodržiavanie príslušných právnych predpisov. Pri ukladaní pokuty vo výške 500 EUR bola zohľadnená tá skutočnosť, že pokuta má plniť preventívnu funkciu, ide po pokutu zodpovedajúcu detailne zistenému protiprávnemu stavu, ako aj charakteru porušenia a zároveň bola uložená s prihliadnutím na zistenia v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby a aj kasačný súd ju považoval za primeranú, resp. vzhľadom k povahe veci až nízkou.

41. Záverom kasačný súd k návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti poukazuje na znenie ust. § 446 ods. 2 písm. c), v zmysle ktorého kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania. Z uvedeného dôvodu o takomto návrhu už nerozhoduje.

42. Skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetný rozsudok boli totožné s námietkami, ktoré už namietal v konaní pred správnym súdom, ako aj pred žalovaným správnym orgánom, a s ktorými sa tak správny súd, ako aj žalovaný, náležite vysporiadali. Kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu.

43. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd sa s nimi stotožnil v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci správnym súdom za správne.

44. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd kasačnú sťažnosť postupom podľa ust. 461 SSP zamietol.

45. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.